

LOTTA KAILA

Kirjoittaja tekee väitöskirjaa Helsingin yliopistolla kasvin-suojeluaineiden vaikutuksista pölyttäjiin. Hän on virkavapaalla Turvallisuus- ja kemikaalivirastosta.

lotta.kaila@helsinki.fi

Kimalaiset mullistivat tomaatin viljelyn. Kotimaista tomaattia ei päätyisi lautasillemme ympärivuotisesti ilman keskieurooppalaista kimalaiskasvatusbisnestä. Tuontitavarana kimalainen kuitenkin kuljettaa muutakin kuin siitepölyä tomaatinkukasta toiseen.

Kimalaiskasvatuksessa ei ole kyse mistään pienestä puuhastelusta. Ruokaviraston tilastojen mukaan kimalaisia tuodaan Suomeen vuosittain noin kymmenentuhatta pesää. On melkein nurinkurista, että ruoantuotantomme kannalta niinkin merkittävä hyönteinen kuin kimalainen, voi itse asiassa olla uhka tulevaisuuden ruokalautasellemme. Puhumattakaan hyönteisen mukana tuomista uhista luonnon monimuotoisuudelle.

KAUPALLISEN KIMALAISEN MUKANA voi kulkeutua kaukomailta meille vieraita hyönteisten tauteja ja loisia, jotka voivat heikentää luonnonvaraisia hyönteiskantojamme. Kimalaisten mukana saattaa levitä myös kasvitauteja, kuten esimerkiksi tiettyä tomaatin viruksia.

Ei-toivottuja vapaamatkustajia kimalaisten matkassa

Taudit ja loiset voivat päätyä luontoon kasvihuoneesta karanneiden tai avomaalla mansikan, omenan ja vadelman pölytykseen käytettyjen kimalaisten levittämänä.

Kasvatettu kimalaislaji, kontukimalainen, itsessään ei sekään ole täysin riskitön. Laji tavattiin Suomessa ensimmäisen kerran vasta 1990-luvulla, eikä sen vaikutuksia kotopölytykseen lajistoomme vielä tunneta.

Eräiden arvioiden mukaan tämä vieraslaji on levinnyt Suomeen juurikin kasvihuonekarkulaisena.

TUONTIKIMALAISEN RISKIT OVAT ILMEISET, mutta riskejä voidaan hallita. Kaukomailta kulkeutuvista taudeista ja loisista ei tarvitsisi huolehtia lainkaan, jos kimalaisbisnes tapahtuisi Suomessa kotimaisella siitepölyllä kasvatetuilla kotimaisilla kimalaisilla.

Ruokavirasto sekä maa- ja metsätalousministeriö olisivat oivia tahoja edistämään tämän kasvinterveyden ja vieraslajien kannalta merkittävän projektin käynnistymistä. Ennen kuin kotimaisen kimalaiskasvat- tamon pohja on valettu, voidaan jo ryhtyä toimiin. Järjestöt, kuten esimerkiksi Kaupapuutarhaliitto, voisivat yhdessä kimalais-

ten maahantuojien kanssa jo tänä keväänä ohjeistaa viljelijöitä, miten tuontikimalaisen riskejä voidaan vähentää.

Kontukimalaisen leviämistä uusille alueille Suomessa voidaan esimerkiksi hidastaa poistamalla pesät ennen kuin uudet kunin- gattaret lähtevät pesästä tai suosimalla avo- maan pölytyksessä tuontikimalaisen sijaan kotimaassa kasvatettua tarhamehiläistä. Me tutkijat autamme mielellämme uusien toi- mintatapojen kehittämisessä.

TARJOAMME VUOSITTAIN UUSILLE taudeille, loisille ja lajeille runsaat 10 000 mahdolli- suutta levitä Suomeen. Ruoantuotanto ja luon- non monimuotoisuus kohtaavat nykypäivä- nä riittävästi haasteita ilman sitäkin, että tie- toisesti lisäämme haastekerrointa.

Pistetään siis pystyyn kotimainen kima- laiskasvatus ja tehdään suomalaisesta ruo- asta entistä kestävämpää!

P.S. Muistinko kertoa, että näillä tuontimää- rillä varovaisestikin arvioituna kotimainen ki- malaiskasvatus olisi miljoonaluokan bisnestä?

”Tuontikimalaisen riskit ovat ilmeiset, mutta riskejä voidaan hallita.”